

Sygn. akt IV U 1226/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasieński

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania P. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 sierpnia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie P. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala P. P. prawo do renty socjalnej od dnia 1 lutego 2015 roku do dnia 22 lutego 2019 roku;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz adwokat M. Ż. kwotę 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden i 40/100) złotych, w tym podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.

Sygn. akt IV U 1226/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013r. poz. 982), odmówił P. P. prawa do renty socjalnej, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej z dnia 6 sierpnia 2015r., która nie stwierdziła u niego całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. P., wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że jest nieuleczalnie chory od urodzenia, ma niewykształcone płuca i astmę oraz inne choroby współistniejące. Dokuczają mu częste napady duszności, powodujące utratę przytomności czy też utratę świadomości. Zdaniem wnioskodawcy stan zdrowia nie pozwala mu podjąć jakiegokolwiek pracy. Zwrócił również uwagę na swoją trudną sytuację materialną (odwołanie k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. P., ur. (...), był uprawniony do renty socjalnej do dnia 31 stycznia 2015r. W dniu 27 stycznia 2015r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej na dalszy okres (wniosek k.190 akt rentowych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 11 lutego 2015r. ustalił, że P. P. nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 11.02.2015r., k.192 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu od powyższego orzeczenia wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską Zakładu, która orzeczeniem z dnia 6 sierpnia 2015r. nie uznała go za całkowicie niezdolnego do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej z 06.08.2015r., k.197 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej od 1 lutego 2015r. (decyzja z 13.08.2015r. k.199 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 30 lat, ukończył szkołę specjalną zawodową w zawodzie kucharza małej gastronomii, nigdy nie pracował zawodowo (okoliczności niesporne).

U P. P. rozpoznano organiczne zaburzenia urojeniowe u osoby z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim, bóle głowy, bliznę glejową w lewej półkuli mózgu (nieistotną klinicznie, bez objawów uszkodzenia centralnego i obwodowego układu nerwowego), a także astmę oskrzelową przewlekłą niestabilną z ciężkimi zaostrzeniami. W badaniu psychologicznym biegły psycholog potwierdził funkcjonowanie wnioskodawcy na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim oraz istnienie zaburzeń zachowania wymagających opieki i leczenia. Biegły psychiatra stwierdził pogorszenie stanu zdrowia psychicznego, gdyż ubezpieczony ujawnia wytwórcze objawy psychotyczne o charakterze urojeń ksobnych i prześladowania, które w znacznym stopniu zaburzają jego funkcjonowanie i przystosowanie społeczne. Z tego powodu (objawy choroby psychicznej) jest aktualnie całkowicie niezdolny do pracy i wymaga systematycznego leczenia psychiatrycznego. Z powodu braku krytycyzmu w stosunku do choroby P. P. nie kontynuował regularnego leczenia psychiatrycznego. Ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy z powodów psychiatrycznych, a za datę pojawienia się całkowitej niezdolności do pracy z tej przyczyny uznano datę badania, tj. 22.02.2016r. Z powodów neurologicznych nie stwierdzono niezdolności do pracy zarobkowej (opinia biegłych psychiatry, psychologa i neurologa z dnia 22.02.2016r., k. 18-18v akt sprawy).

Wnioskodawca choruje na astmę oskrzelową od wczesnego dzieciństwa. Choroba ta ma przebieg niestabilny z częstymi zaostrzeniami, pomimo systematycznego stosowania wielu leków przeciwastmatycznych. U P. P. stwierdzono zmiany osłuchowe w postaci wydłużonej fazy wydechowej i świstów, a w badaniach spirometrycznych utrzymują się zaburzenia wentylacji typu obturacyjnego umiarkowanego stopnia w dużych i dużego stopnia w drobnych oskrzelach. Stałą niewydolność oddechową potwierdzają wyniki badań spirometrycznych wykonanych podczas badania w dniu 21.09.2016r. Nadal nie uzyskano u ubezpieczonego normalizacji wyników spirometrycznych, co potwierdza trwałą przebudowę dróg oddechowych i postępującą niewydolność oddechową. Zdaniem biegłego lekarza pulmonologa (alergolog, specjalisty chorób płuc, pediatri) wnioskodawca w dalszym ciągu jest niezdolny do pracy w wyuczonym zawodzie oraz do innej pracy fizycznej. Przy istniejącym upośledzeniu umysłowym może nadto wymagać pomocy innych osób, szczególnie w okresach zaostrzeń, przy konieczności intensyfikacji leczenia w napadach silnej duszności czy w stanie astmatycznym. Stan zdrowia P. P. sprowadza na niego całkowitą niezdolność do pracy w związku z astmą, a niezdolność ta powstała przed 18 rokiem życia i trwa do 22 lutego 2019r. (opinia biegłego pulmonologa z dnia 21.09.2016r., k. 50 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego P. P. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013r. poz. 982) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo

w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Przepis art. 5 w/w ustawy stanowi, że ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy ubezpieczony po 31 stycznia 2015r. pozostaje osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w okresach wymienionych w powołanym przepisie art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych psychiatry, psychologa, neurologa oraz pulmonologa (alergologa, specjalisty chorób płuc, pediatri). W badaniu psychologicznym biegły psycholog potwierdził funkcjonowanie wnioskodawcy na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim oraz istnienie zaburzeń zachowania wymagających opieki i leczenia. Biegły psychiatra stwierdził pogorszenie stanu zdrowia psychicznego, gdyż ubezpieczony ujawnia wytwórcze objawy psychotyczne o charakterze urojeń ksbnych i prześladowania, które w znacznym stopniu zaburzają jego funkcjonowanie i przystosowanie społeczne. Z tego powodu (objawy choroby psychicznej) uznano, że ubezpieczony jest aktualnie całkowicie niezdolny do pracy i wymaga systematycznego leczenia psychiatrycznego, przy czym datę pojawienia się całkowitej niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych określono na dzień badania, tj. 22.02.2016r. Z powodów neurologicznych nie stwierdzono niezdolności do pracy zarobkowej. Podstawowym schorzeniem rozpoznanym u ubezpieczonego jest astma oskrzelowa przewlekła, niestabilna z ciężkimi zaostrzeniami, która dotychczas sprowadzała na niego całkowitą niezdolność do pracy. Z tego też względu zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miała opinia biegłego lekarza pulmonologa. Biegły lekarz specjalista chorób płuc po zbadaniu wnioskodawcy i zapoznaniu się ze zgromadzoną dokumentacją medyczną uznał, że stan zdrowia P. P. w związku z astmą w dalszym ciągu sprowadza całkowitą niezdolność do pracy do dnia 22 lutego 2019r., a niezdolność ta powstała przed 18 rokiem życia. Zwrócono uwagę, że astma oskrzelowa, na którą ubezpieczony choruje od dzieciństwa, ma przebieg niestabilny z częstymi zaostrzeniami, pomimo systematycznego stosowania wielu leków przeciwastmatycznych. U wnioskodawcy nadal nie uzyskano normalizacji wyników spirometrycznych, co potwierdza trwałą przebudowę dróg oddechowych i postępującą niewydolność oddechową. Biegły lekarz pulmonolog (alergolog, specjalista chorób płuc, pediatra) zwrócił uwagę, że pomimo stałego stosowania betamimetyków długodziałających, sterydów wziewnych i leku antyleukotrienowego, a także okresowego stosowania sterydów systemowych, u ubezpieczonego stwierdzono zmiany osłuchowe w postaci wydłużonej fazy wdechowej i świstków, a w badaniach spirometrycznych utrzymują się zaburzenia wentylacji typu obturacyjnego umiarkowanego stopnia w dużych i dużego stopnia w drobnych oskrzelach. Takie leczenie stosuje się u pacjentów z ciężką postacią astmy, przebiegającą z niewydolnością oddechową. Przy istniejącym upośledzeniu umysłowym ubezpieczony może nadto wymagać pomocy innych osób, szczególnie w okresach zaostrzeń, przy konieczności intensyfikacji leczenia w napadach silnej duszności czy w stanie astmatycznym.

Analizując sporządzoną w sprawie opinię biegłego lekarza pulmonologa Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez biegłego o specjalności odpowiadającej podstawowemu schorzeniu wnioskodawcy, występującemu u niego od dzieciństwa. Opinia jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Biegła wyjaśniła, że przebieg astmy oskrzelowej u ubezpieczonego ma postać ciężką i nie można mówić o poprawie stanu zdrowia wnioskodawcy, u którego nie uzyskano normalizacji wyników spirometrycznych, a także zaobserwowano cechy niewydolności oddechowej, pomimo systematycznego przyjmowania leków. Strony postępowania nie kwestionowały opinii biegłego specjalisty chorób płuc, w tym organ rentowy nie zgłosił do niej żadnych zastrzeżeń. Wobec tego, Sąd – za dowodem z opinii biegłego pulmonologa – uznał, że P. P. w dalszym ciągu po dniu 31 stycznia 2015r. pozostaje osobą całkowicie niezdolną do pracy w związku ze zdiagnozowaną astmą oskrzelową. Niezdolność ta powstała przed 18 rokiem życia i trwa do 22 lutego 2019r. P. P. spełnił zatem przesłanki do ustalenia mu prawa do wnioskowanego świadczenia określone w art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej. Z uwagi na orzeczenie okresowej całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonemu przysługuje renta socjalna okresowa od dnia 1 lutego 2015r. do dnia 22 lutego 2019r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonemu z urzędu przez adwokata M. Ż. orzeczono na podstawie § 12 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 sierpnia 2015r., które znajduje zastosowanie do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2016r.